

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 12CoE/553/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615207600
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hrib, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7615207600.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. a členov senátu JUDr. Janky Kočišovej a JUDr. Slávky Maruščákovej v exekučnej veci oprávneného: PRO I. s.r.o., so sídlom v W., Q. č. XXX/A, G.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátkou, so sídlom v Bratislave, Martinčekova č. 13, IČO: 42 174 716, proti povinnej P. A., nar. X.X.XXXX, bytom v X. A. Q., X. I. č. XX, vedenej súdnou exekútkou Mgr. Janou Virličovou, so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/A, pod EX 3228/15, o vymoženie 958,64 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 4Er/379/2015-14 zo dňa 3.5.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením exekučné konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že dňa 28.4.2015 mu bola doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie 958,64 eura s príslušenstvom na základe exekučného titulu Rozhodcovského rozsudku sp. zn.: IBA12100218 zo dňa 9.12.2011. Súd prvej inštancie následne poukázal na ust. § 251 ods. 4, § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3 O.s.p. a uviedol, že mal v konaní preukázané, že pod sp.zn. 9Er/172/2014 bolo Okresným súdom Spišská Nová Ves vedené exekučné konanie vo veci rovnakých účastníkov pre vymoženie pohľadávky oprávneného priznanej totožným exekučným titulom, a toto bolo právoplatne zastavené uznesením č.k. 9Er/172/14-34 zo dňa 28.11.2014. Súd preto konštatoval, že ide o prekážku res iudicata, pričom sa jedná o neodstrániteľnú procesnú podmienku konania, a preto napadnutým uznesením exekučné konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a súdnemu exekútorovi udeliť poverenie na vykonanie exekúcie alebo alternatívne napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Oprávnený namietal, že v danom konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p.), že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p.), že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred

súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.). Poukázal na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a uviedol, že v zmysle tohto ustanovenia je exekučný súd oprávnený skúmať a vykonať ako dôkaz jedine žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Nemá však oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere obsahujúcu rozhodcovskú doložku, nakoľko tým prekračuje zákonné limity pre skúmanie podmienok pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Namietal, že vydanie poverenia nie je rozhodnutím o veci samej, a preto nezakladá prekážku res iudicata. Exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť a predstavuje len vykonávacie konanie, predstavuje len proces. Súd v tomto štádiu konania nie je oprávnený rozhodovať o zastavení konania, ale o udelení alebo neudelení poverenia. Oprávnený v ďalšom poukázal na rôzne rozhodnutia súdov Slovenskej republiky a na neprimerané zvýhodňovanie povinného pred exekučným súdom, ktorý nahrádzal pasivitu povinného.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario. Po preskúmaní uznesenia dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

6. Podľa ust. § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Uznesenie je vo výroku o zastavení exekučného konania vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

8. Z uvedených skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že o tej istej veci v inom konaní sa oprávnený už domáhal vymoženia rovnakej povinnosti uloženej rovnakým exekučným titulom a medzi tými istými účastníkmi konania v rovnakom procesnom postavení.

9. V posudzovanom prípade je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok zo dňa 9.12.2011, sp. zn. IBA12100218 vydaný STÁLYM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., a to rozhodcami JUDr. Jánom Huňadym, JUDr. Marcelom Hudákom a Mgr. Štefanom Jakabom. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.2.2012 a vykonateľnosť dňa 13.2.2012.

10. Podľa ust. § 44 ods. 2 tretia veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“), ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

11. Podľa ust. § 161 ods. 1 C.s.p. (predtým § 103 O.s.p.) ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

12. Podľa ust. § 161 ods. 2 a 3 C.s.p. (predtým § 104 ods. 1 a 2 O.s.p.) ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

13. Podľa ust. § 230 C.s.p. (predtým § 159 ods. 3 O.s.p.) ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

14. Podľa ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

15. Podľa ust. § 9b ods. 4 Exekučného poriadku v konaní podľa tohto zákona rozhoduje súd uznesením.

16. Na základe toho istého exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn. IBA12100218 vydaný STÁLÝM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., zo dňa 9.12.2011 bola vedená exekúcia v prospech toho istého oprávneného a proti tej istej povinnej. Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením č.k. 9Er/172/2014-12 zo dňa 26.2.2014 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Krajský súd v Košiciach uvedené uznesenie potvrdil dňa 31.10.2014, z dôvodu, že exekučný titul, nie je materiálne vykonateľný. Následne Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením č.k. 9Er/172/14-34 zo dňa 28.11.2014 exekučné konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.12.2014.

17. Odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo 311/2012 zo dňa 28.03.2013, podľa ktorého prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa v exekučnom konaní posudzuje primerane k špecifikám tohto konania. Keďže Exekučný poriadok nemá ustanovenie upravujúce prekážku právoplatne rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie primerane aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p. (v súčasnosti ust.. § 230 C.s.p.), ktoré výslovne upravuje zásadu, v zmysle ktorej platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

18. Primeranosť použitia citovaného ustanovenia sa prejavuje napríklad v tom, že v sporovom konaní v zásade platí, že o veci samej súd rozhoduje rozsudkom (ust. § 212 ods. 1 C.s.p.) pričom zákon stanovuje prípady, v ktorých súd rozhodne uznesením, zatiaľ čo v exekučnom konaní súd vždy rozhoduje len uznesením.

19. Z uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu vyplýva, že keďže Exekučný poriadok nemá ustanovenie upravujúce prekážku právoplatne rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie subsidiárne aplikovať ustanovenie O.s.p. (v súčasnosti už C.s.p.), ktoré upravujú inštitút res iudicata.

20. Odvolací súd má preto za to, že exekučný súd v konaní postupoval správne, keď zastavil exekučné konanie ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Exekučný súd vo svojom uznesení správne skonštatoval, že res iudicata je procesnou prekážkou, ktorú nemožno odstrániť, nakoľko súd už právoplatne rozhodol, že exekúcia vedená na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku je neprípustná a toto rozhodnutie teda predstavuje prekážku rozhodnutej veci. Prekážka res iudicata sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd podmienok konania, existencia ktorých má za následok, bez ďalšieho zastavenie konania v celom rozsahu. Rozhodnutie o zastavení exekúcie z dôvodu, že exekučný titul, nie je materiálne vykonateľný, tak zakladá prekážku res iudicata a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúciu na podklade toho istého exekučného titulu. Uvedené predchádzajúce rozhodnutie o zastavení exekúcie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia, na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku rozhodnutej veci.

21. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

23. Odvolací súd ma zato, že nie sú splnené procesné podmienky konania, konanie vykazuje neodstrániteľný nedostatok, a tým je prekážka rozhodnutej veci (res iudicata).

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože oprávnený nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a povinnej preukázateľné trovy tohto konania nevznikli, preto im neboli priznané.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).